

změněna dispozice zastupitelského okresu, nýbrž jen ustanovení o exekuci k jejímu provedení. Jde tedy pouze o to, zdali změnou této doložky o vykonání učiněné dispozice nebylo zasaženo do práv okresu.

Jest sice pravda, že vykonávati zákon opětovně citovaný ohledně silnic neerárních přísluší dle § 9 výboru okresnímu, na jehož území jest ta která silnice, a že do objemu tohoto vykonávacího práva spadá nařizovati, aby se stromořadí vysazovala nebo doplňovala, ustanoviti kde a jakého druhu stromy se mají vysazovati a dohlížeti na vysazování a udržování alejí. Ve třetím odstavci § 9 pak propůjčuje se okr. výboru právo, aby svá nařízení provedl na náklad povinných, kdyby se neprovedla ve lhůtě ustanovené. Leč tímto odstavcem zákonodárce nederogoval předpisy §§ 2 a 7 zák. a dlužno všecky tyto předpisy vyložit tak, aby mohly vedle sebe existovati.

Jestliže tedy v § 2. jest ustanoveno, že v případech, kdy k vysazování a udržování stromů povinni jsou držitelé sousedních pozemků (a contr. obce), mohou býti tito, ocitnou-li se v prodlení, jenom obcí k tomu donuceni, aby povinnost svou splnili, kdežto v případech, kde povinnost sázeti a udržovati stromy na silnicích stihá obec, přísluší exekutiva úřadům v § 9 uvedeném, tedy z toho pro daný případ plyne, že nesměl zastupitelský okres vysloviti, že své nařízení dá proti obmeškalým provésti přímo, nýbrž jen, že tak učiní prostřednictvím obce, jak to nařizuje § 2 a upravuje § 7 l. c.

Z tohoto hlediska vychází nař. rozhodnutí, a jak bylo právě vyloženo, shoduje se hledisko to se zákonem, a nelze stížnosti přisvědčiti v tom, že by § 2 zák. platil pouze o stromořadí v území obce při o b e c n í c h silnicích.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 5121.

O b e c n í ú ř e d n í c i: Obecnímu úředníku nepřísluší ze zákona (ani podle zák. č. 394/1922) nárok na propočtení služební doby podle zák. č. 222/1920 a nař. č. 666/1920; nárok takový může však býti propůjčen usnesením ob. zastupitelstva.

(Nález ze dne 16. listopadu 1925 č. 18.000/24).

V ě c: Ervín S. v B. proti zemské správní komisi v Opavě o propočítání služební doby.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Usnesením ob. zastupitelstva v B. z 2. srpna 1923 byla zamítnuta žádost st-le, jenž jest měst. tajemníkem v B., by mu byla propočítána služ. doba, stejně jako se stalo u státních úředníků zákonem č. 222/1920 a prov. nařízením č. 666/20. Odvolání st-le bylo nař. rozhodnutím zamítnuto, poněvadž úředníkům a zřízencům, kteří nejsou ve státní službě, nepřísluší nárok na propočtení služební doby podle zák. č. 222/1920 a ob. zastupitelstvo neučinilo usnesení, kterým obecním úředníkům a zřízencům takové právo bylo přiřknuto. —

O stížnosti uvážil soud toto:

Zákon z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. a vl. nař. z 22. prosince 1920 č. 666 Sb. týkající se pouze státních úředníků, soudců a učitelských osob, pak státních zřízenců nezařazených v hodn. třídu a zřízenců státních podniků, nevztahují se tedy vůbec na úředníky samosprávných korporací. Působnost tohoto zákona nebyla na obecní úředníky rozšířena ani zákonem z 20. prosince 1922 č. 394 Sb. Šem 19 tohoto zákona bylo sice vysloveno, že služební požitky a právní nároky zaměstnanců samosprávných korporací, tedy i obcí, které jsou stanoveny služebními řády neb usneseními těchto korporací, pokud přesahují míru jednotlivých druhů požitků, práv a nároků úředníků a zřízenců státních stejné neb rovnocenné kategorie a stejných poměrů rodinných, musí býti těmito korporacemi uvedeny na míru požitků, práv a nároků zaměstnanců státních dle tohoto zákona. Ustanovením zákona bylo tedy uloženo samosprávným korporacím, aby upravily požitky a právní poměry svých zaměstnanců tak, aby nebyly vyšší než požitky a právní nároky státních zaměstnanců stejné kategorie a těchto rodinných poměrů. Uvedené ustanovení zákona neustanovuje však, že zákonná ustanovení, vydaná pro státní úředníky ohledně požitků, práv a nároků vztahují se v celém rozsahu na úředníky obecní a že se jejich požitky vypočítávají stejným způsobem, jako při úřednících státních; nevyplývá to ani z toho, že podle ustanovení zákona jsou obecní zaměstnanci povinni platiti příspěvek k pensijnímu fondu, jako státní úředníci, i daň z příjmu.

Není tedy ustanovení zákonných, podle kterých by st-li jako úředníku obecnímu příslušel nárok na propočtení služební doby stejně jako úředníkům státním.

Jest tedy ještě zkoumati, zdali nebylo zvláštním usnesením obecního zastupitelstva st-li takové právo přiznáno: — — — —

Č. 5122.

O b e c n í v o l b y: Stane-li se volba obecního zastupitelstva nepodáním námitek pravoplatnou, nelze již v námitkách proti volbě obecní rady, pak vykonané, vytýkati nevolitelnost osob zvolených do obecního zastupitelstva.

(Nález ze dne 16. listopadu 1925 č. 19.062/24).

V ě c: Karel V. v L. proti zemské správě politické v Praze o volbě obecní rady.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — — Volba do ob. zastupitelstva byla vykonána dne 11. května 1924, a když proti volbě té nebylo podáno námitek, byla dne 25. května 1924 provedena volba starosty, náměstků a obecní rady. Teprve proti této volbě podal st-l dne 1. června 1924 námitky, ve kterých vytýkal, že jednotlivým zvoleným nedostává se volitelnosti. Žal. úřad zamítl námitky ty jako opožděné, v čemž stížnost spatřuje nezákonnost. Neprávem.

Volba starosty, náměstků a obecní rady koná se dle § 59 ob. ř. vol. teprve, když proti volbě ob. zastupitelstva nebyly podány námitky, anebo bylo-li o námitkách pravoplatně rozhodnuto. Proti volbě starosty,